

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.720 van 2 maart 2011
in de zaak A. 194.782/X-14.475.**

In zake : Henri van MEINES
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Johan Verstraeten
 kantoor houdend te 3000 LEUVEN
 Vaartstraat 70
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de gemeente OVERIJSE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Hans-Kristof Carême
 kantoor houdend te 3001 HEVERLEE
 Industrieweg 4, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 november 2009, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van Overijse van 31.08.2009 tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor een aanvraag ingediend door Destrijker Wim (...) met betrekking tot een terrein met als adres Stationsstraat 7 met als kadastrale omschrijving afdeling 6 sectie L nummer 142 N, tot het verbouwen van een woning en handelspand”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 november 2010.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stephanie Vanthienen, die loco advocaat Johan Verstraeten verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sarah Brouwers, die loco advocaat Hans-Kristof Carême verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker is eigenaar van een woning met aanhorigheden op een perceel gelegen aan de Waversesteenweg 4 te Overijse, kadastraal bekend sectie L, nrs. 140/d en 142/r.

4. Wim Destrijker is eigenaar en bewoner van een woning en handelspannd op een perceel gelegen aan de Stationstraat 7 te Overijse, kadastraal bekend sectie L, nr. 142/n.

Achteraan is deze woning gebouwd tegen de tuinmuur van het eigendom van de verzoeker.

5. Op 29 augustus 2006 (datum van het ontvangstbewijs) dient Wim Destrijker bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse een stedenbouwkundige aanvraag in voor het verbouwen van een woning en handelspand.

Het betrokken perceel is overeenkomstig de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen in woongebied.

Het is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

Het is tevens gelegen binnen het bij koninklijk besluit van 16 oktober 1980 beschermd dorpsgezicht “‘Isque’ kasteel met inbegrip van de omheiningsmuur”, “de Vuurmolen” en “de dorpskom van Overijse”.

6. Bij besluit van 11 december 2006 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse de gevraagde vergunning.

7. Op 4 juli 2007 stelt de verzoeker tegen het voormelde besluit een annulatieberoep in bij de Raad van State (zaak A. 184.253/X-13.351).

Bij beslissingen van 31 augustus 2009 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse enerzijds de voormelde stedenbouwkundige vergunning in te trekken en anderzijds een nieuwe stedenbouwkundige vergunning af te leveren.

De laatstgenoemde beslissing is het thans bestreden besluit.

8. Bij arrest nr. 204.596 van 2 juni 2010 wordt het annulatieberoep gericht tegen het voormelde besluit van 11 december 2006 doelloos bevonden, gelet op de intrekking ervan.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

9. De verzoeker stelt aangaande de tijdigheid van het annulatieberoep dat hij “een aangetekend schrijven van de gemeente Overijse (ontving) op 29.09.2009 waarin louter vermeld werd dat het College van Burgemeester en Schepenen in zitting van 31.08.2009 beslist heeft een nieuwe stedenbouwkundige vergunning af te leveren aan de heer Destrijker (...)”, maar waarbij “de stedenbouwkundige vergunning zelf (...) niet als bijlage (werd) bijgevoegd”. Hij stelt voorts zelf de verwerende partij te hebben aangeschreven op 6 oktober 2009 “met de vraag een kopie van de stedenbouwkundige vergunning t.a.v. de heer Destrijker te willen overmaken”, waarop zij hem een kopie van de vergunning bezorgde en die datum de termijn van zestig dagen “om een verzoekschrift in te dienen” deed lopen. Het beroep tot nietigverklaring is volgens hem “alleszins tijdig ingediend”.

10. De verwerende partij voert in een exceptie aan dat het annulatieberoep laattijdig is doordat aan de verzoeker een “individuele kennisgeving (werd) gedaan van het bestaan van de bestreden beslissing”. Hiervoor verwijst zij naar de “opgave gedaan in” haar laatste memorie in de zaak A. 184.253/X-13.351 “die per aangetekend schrijven van 2 september 2009 aan de griffie van de Raad van State werd verzonden”. Zij stelt dat de betrokken laatste memorie op 8 september 2009 aan de verzoeker werd betekend, hetgeen haar “door de griffie van (de Raad van State) telefonisch” werd meegedeeld. Hieruit concludeert zij dat de verzoeker “ten laatste 3 dagen later – m.n. op vrijdag 11 september 2009 – wordt (...) geacht kennis te hebben genomen van de bestreden beslissing” en dat door “ten vroegste op 30 november 2009 het beroep tot nietigverklaring (te hebben) ingesteld”, het bijgevolg onontvankelijk is.

11. In de memorie van wederantwoord dupliceert de verzoeker “dat de stukken die (de verwerende partij) vermeldt in de inventaris in de procedure G/A. 184.253/X-13.351 niet worden overgemaakt maar zelf ter griffie dienen te worden ingezien”, waardoor hij “op 11.09.2009 louter (heeft) kunnen vernemen dat er een vergunning zou zijn maar (hij) kon ze op die datum nog niet effectief

inkijken (...) terwijl de termijn begint te lopen vanaf de effectieve kennisname van de inhoud van de bestreden beslissing”. Hij stelt voorts dat hij zich “wel degelijk (...) persoonlijk geïnformeerd (heeft) bij de gemeente Overijse”. Tot slot stelt hij dat de verwerende partij in het aangetekend schrijven van 29 september 2009 meedeelt dat ze de stedenbouwkundige vergunning heeft ingetrokken en in zitting van 31 augustus 2009 beslist heeft een nieuwe stedenbouwkundige vergunning af te leveren aan Wim Destrijker, maar dat enkel een kopie van het intrekkingsbesluit in bijlage is gevoegd en hij na het schrijven van 6 oktober 2009 een antwoord van de gemeente ontving “met mededeling van kopij van deze vergunning”, waarna de termijn van zestig dagen om een annulatieberoep in te stellen is beginnen te lopen.

12. In de laatste memorie voegt de verzoeker er nog aan toe dat in de voormelde laatste memorie in de zaak A. 184.253/X-13.351 enkel wordt gesteld dat de stedenbouwkundige vergunning wordt ingetrokken, niet “dat er een nieuwe vergunning wordt verleend”. Hij concludeert dat hij “binnen een redelijke termijn het nodige gedaan heeft om de vergunning te verkrijgen”, dat “tussen 11 september en 8 oktober (...) minder dan een maand (is)”.

13. De bestreden stedenbouwkundige vergunning diende noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend te worden, zodat krachtens artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, de beroepstermijn van zestig dagen ingaat met de dag waarop de verzoekende partij er kennis van heeft gehad of geacht moet worden er kennis van te hebben gehad.

Het mag evenwel niet in de macht van een potentiële verzoekende partij liggen, wanneer zij in de mogelijkheid is om kennis te nemen van een bestuurshandeling die zij eventueel met een annulatieberoep wenst te bestrijden, die kennisneming voor onbepaalde tijd uit te stellen en daardoor de aanvangsdatum van de termijn van beroep willekeurig te verschuiven, zodat de rechtsgeldigheid en het voortbestaan van de bedoelde bestuurshandeling buiten weten, zowel van de overheid van wie zij uitgaat, als van alle andere

belanghebbenden, in het ongewisse worden gehouden, met alle nadelige gevolgen van dien.

Het beginsel volgens hetwelk voorkomen moet worden dat de gelding van administratieve beslissingen te lang onzeker blijft en dat aan het voormelde artikel 4 van de procedureregeling ten grondslag ligt, eensdeels, en de noodzaak van een evenwichtige bescherming van de belangen én van de bouwheer én van de omwonenden en andere belanghebbende personen, anderdeels, brengt met zich mee dat degene die meent te worden benadeeld door een stedenbouwkundige vergunning en die het bestaan van die vergunning moet vermoeden, de verplichting heeft om binnen een redelijke termijn gebruik te maken van de hem ter beschikking staande middelen om kennis te nemen van de inhoud van de afgegeven stedenbouwkundige vergunning.

Eens die redelijke termijn is verstreken, neemt de termijn van zestig dagen om een annulatieberoep in te stellen een aanvang.

Het is zaak van de partij die aanvoert dat het beroep laattijdig is, het bewijs te leveren van het tijdstip waarop de verzoekende partij kennis had of kon hebben van de mogelijke afgifte van de bestreden vergunning, bijvoorbeeld door aan te tonen wanneer de kwestieuze werken werden aangevat.

Het is dan weer zaak van de verzoekende partij om in voorkomend geval aan te tonen dat zij binnen de redelijke termijn, via de geëigende middelen, de nodige inlichtingen over de bestreden vergunning heeft proberen in te winnen.

14. Met de verwerende partij dient te worden vastgesteld dat zij reeds in de laatste memorie in de zaak A. 184.253/X-13.351, meer bepaald in de inventaris van de ter staving ingeroepen stukken, melding heeft gemaakt van het bestaan van het thans bestreden besluit van 31 augustus 2009 en dat zij dat besluit bij die memorie had gevoegd.

Deze laatste memorie werd op dinsdag 8 september 2009 aan de verzoeker verzonden, zodat, naar analogie met artikel 53bis, 2° van het Gerechtelijk Wetboek, kan worden aangenomen dat hij deze heeft ontvangen op de derde werkdag die volgt op de verzending ervan, zijnde vrijdag 11 september 2009.

De verzoeker wordt aldus geacht minstens op vrijdag 11 september 2009 kennis te hebben genomen van het bestaan van het thans bestreden besluit.

Vanaf dat ogenblik kwam het hem toe binnen een redelijke termijn van vijftien dagen op te treden om kennis te nemen van de inhoud van de afgegeven stedenbouwkundige vergunning, zodat hij de precieze draagwijdte ervan kon vernemen. Hij heeft deze mogelijkheid evenwel niet benut en is inert gebleven, zodat de beroepstermijn een aanvang heeft genomen daags na het verstrijken van deze redelijke termijn.

Het op 30 november 2009 ingestelde beroep is dan ook laattijdig.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee maart 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Roger Stevens